

Llegim història, llegim "La plaça del Diamant"

Cintha Alvado, Elena Carbonell i Carla Palací, alumnes de 2n de BAT, i Roderic Ortiz, professor d'història de l'IES Pare Arques, Cocentaina.

La plaça del Diamant de Mercè Rodoreda és la novel·la que hem llegit durant el primer trimestre del curs en l'assignatura d'Història d'Espanya, en 2n-B de Batxillerat de l'IES Pare Arques de Cocentaina. Està ambientada en la Barcelona de la primera meitat del segle XX. Amb Natàlia, la «Colometa», veurem l'arribada de la Segona República, la Guerra Civil i la difícil postguerra, però des de la visió íntima i silenciosa d'una dona treballadora.

Mercè Rodoreda en un homenatge a la plaça del Diamant, al barri de Gràcia de Barcelona, 1980

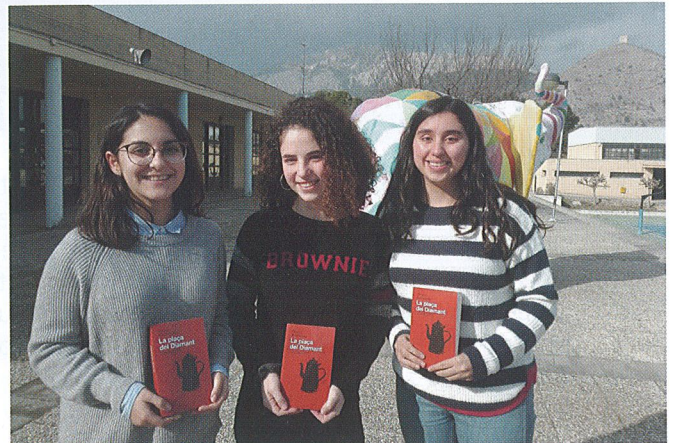
Però, per què llegim literatura en classe d'història? Fàcil, perquè són històries, i li posen emoció i carn al relat de vegades tan àrid del passat. També, evidentment, perquè amplien la visió d'aquest passat i del nostre present.

Mercè Rodoreda (1908-1983) "juntava paraules" i ens va deixar moltes històries. La plaça del Diamant potser siga la seua novel·la més popular. Hem llegit aquest llibre no perquè siga fàcil, sinó perquè és difícil per als alumnes de 16-17 anys. Aprendre també és això, estirar el fil, incomodar, i a voltes trobem la recompensa. Valia la pena intentar-ho en classe.

Tot seguit les impressions de Cinthia, Elena i Carla. Com a professor els done les gràcies per continuar estirant el fil.

Cintha Alvado

Aquesta novel·la retrata la societat de l'època, la qual, degut a la guerra, patia molta fam i molt de patiment. Però el que més destaca és la concepció masculista que es tenia. Es pot observar l'actitud masculista i egoista que Quimet té amb la seua dona, anul·lant-la tant com a dona i com a

De esquerra a dreta: Cinthia Alvado, Carla Palací i Elena Carbonell, alumnes de 2n de BAT de l'IES Pare Arques (Cocentaina)

persona. En aquell temps aquest tipus de comportaments eren més visibles, però actualment, encara que es vegem menys, segueixen existint. Per sort hi ha molta gent que lluita per un canvi en eixe aspecte, i se seguirà aquesta lluita fins que es veja un progrés. Llibres així ens fan reflexionar sobre aquests temes i poder recapacitar sobre aquests actes.

Elena Carbonell

La plaça del Diamant és un d'aquests llibres que cada vegada que dius que l'estàs llegint et contesten que és un clàssic de la literatura valenciana, i per altra part que tal vegada et coste un poc de llegir i d'entendre. Si coneixes algun llibre de Mercè Rodoreda sabràs que escriu una narrativa poc habitual, en la qual els sentiments es mostren de manera molt superficial. Però clar, aquest no és el meu cas, jo no coneixia cap obra de Mercè, i quan vaig començar a llegir-lo em va semblar un llibre estrany i vaig tindre moltes dificultats per seguir la història.

És especial, perquè no és el típic llibre que et mostra a un protagonista que sofreix totes les etapes d'un fet històric, sinó que et mostra eixes etapes quasi de manera desapercebuda. A mi aquest fet em va agradar, perquè és altra manera d'entendre el període de la postguerra.

Potser la característica de Mercè Rodoreda de tractar els sentiments de forma distant només siga una forma d'expressar la seua tristesa davant la vida que li va tocar viure, i que curiós que aquesta és, precisament, la característica que fa única la seua obra.

Carla Palací

El que més m'ha impactat d'aquesta novel·la és la forma d'escriure de Rodoreda. Sense fer ús dels sentiments i les emocions, l'escriptora et fa sentir tota l'angoixa que sofreixen els personatges i et fa simpatitzar fins al punt de posar-te les mans al cap. La denúncia que realitza quan defén la condició de les dones i la psicologia tan complexa que estructura a la protagonista també és vertaderament fascinant: el patiment d'una mare, que malgrat unes condicions pèssimes, lluita per mantenir els seus fills en vida. Personalment, trobe a faltar el diàleg o alguna mena d'interacció, però el que de veritat et fa endinsar-te en la novel·la és el fil narratiu que capta la teua atenció als pocs capítols. L'emotivitat que et produeix la lectura de La plaça del Diamant fa que tot el teu interior tremole. Vos recomane esta novel·la si voleu viure emocions mitjançant la lectura.

Silvia Botella - Fotógrafa

c/ Sant Francesc, 5 Cocentaina
silviabotellapalacios@gmail.com
silviabot.wordpress.com

☎ 965 996 321

☎ 659 964 238

SILVIA BOT
FOTOGRAFIA